

BAZOȘUL NOU – TIMIȘOARA, RUMANIA

Tabăra simpozion internațional de artă: Spanioli -Romani

După actul ce s-a desfășurat zilele trecute între o seamă de artiști români și spanioli în localitatea Bazoșul Nou din apropierea capitalei Banatului, Timișoara, act ce în principiu avea ca scop o întâlnire de interschimb între artiști plastici din două spații diferite aparținând artelor europene, ca

unică intenție m-am gândit să fac o scurtă analiză asupra la cea ce ambele țări aportă la activitatea artistică europeană. În tot acest timp s-a intenționat să se realizeze cel puțin într-o minimă formă obiectivele stabilite, iar în plenul activității acestui for au survenit o serie de sugestii ce nu doar au condiționat dezbaterea internă ci, artiștii din ambele părți au insistat și asupra aspectelor care, să spunem, îi diferențiază sau îi apropie, așa cum spre exemplu. în cazul modului sau formei în care se concepe și se interpretează arta. Poate că în asta să aibă efect veteranismul artiștilor prezenți aici, ei înșiși depășind cu argumente cea ce numesc, propria experiență și făcând referință desigur asupra cum s-a produs acest tip de întâlnire, ce a prevăzut numai un simplu interschimb, însă prin felul în care s-a desfășurat a fost o clară mostră de a face lucrul bine în astfel de situații. S-a reușit fără nicio îndoială dinamizarea dialogului, mai mult, elaborarea unor opere picturale de o considerabilă și foarte importantă valoare artistică prin utilizarea unor tactici și tehnici în materie îmbogățind în mod special cadrul interpretativ al peisagisticii, în care s-a implantat creația fiecăruia în respectiva întâlnire. Pentru o mai bună înțelegere a acestei întâlniri de creație artistică de la Bazoșul Nou, am să prezint nume și idei ce și-au găsit loc în vârtoarea evenimentelor din acel încântător și minunat spațiu bănățean și pentru asta voi începe cu:

Marius Bacriu, prin desăvârșire sculptor, el a înțeles foarte bine că trebuie să-și asumerolul de artist sacrificat în acest important și totodată programat act artistic, deci opera lui avea să fie emblema ce posibil va servide început pentru tot ce aici s-a conceput să fie, care nu poate fi altceva decât a situa în viitor acest emblematic ținut al pădurii din Bazoș într-un proiect cu continuitate care să vină în favoarea și susținerea artei și culturii românești.

Pentru așa ceva a realizat de fapt o sculptură care deși nu a fost concepută în principiu să facă parte din acest mediu a știut să canalizeze prin intermediul lemnului, simbol fără îndoială ce aparține acestor locuri creându-le o referință arhitectonică, o idee care trăiește în propria-i sculptură unde predomină armonia dintre lumină și aer înăuntrul unei mișcări a spațiilor, o sintonizare aproape corectă cu natura prezentă și cu viața lui care dau valoare unei hegemonii legată de frumusețea peisajului reprezentată de lucrul ce-i aparține.

Petru Galiș,

omul ce a deschis Cutia Pandorei, unde întotdeauna cunoașterea artei își află sălașul, reflexionează și ne face pe toți să gândim, dându-ne posibilitatea să ne apropiem de o filozofie pură ce vrea să ne spună cum îi este comportamentul și atât de multe aspecte ale ei, ele înși-le formând Lumea Artelor. La această întâlnire Gadiș a demonstrat nu doar capacitatea lui artistică de bun cunoscător al procesului artistic în plan național ci și în cel internațional.

În anumite momente părea că nu se găsea printre noi evadând, în certe circumstanțe din atmosfera oficială, însă tratând de fiecare dată să fie la înălțimea la care se poate spera de un maestru al penelului. A expus cu scrupulozitate, argumentând cu certete făcându-se înțeles de de către cei prezenți de cât de importantă este arta, mai ales pentru o națiune așa cum este cea română. Prin argumentele teoretice și opera sa a lăsat să se întrevadă fața valorii din câmpul profesional. O atenție deosebită mi-a atras pasiența și simplitatea cu care își execută

lucrările de artă, pe care cu bun criteriu le transformă, odată mai mult în minunate imagini ce sunt de multe ori puțin accesibile oricărui.

Vasile Pinteș,

caut să insist în pozitiv în admirația mea pentru partea românească a artelor prezentă

la această convocare unde fără îndoială oarecare reprezentarea ei din partea română a fost respectabilă, mai mult fiind vorba de artiști de mare categorie, așa cum este Galiș, spre exemplu. El a transmis dintr-un început dorința de a cunoaște tot ce putea fi atractiv în componența grupului, sperând același lucru și din partea lui, care desigur a răspuns în același mod chestiunii în cauză.

Istorialul artistic al lui Pinteș trece în paralel cu cel al multor plasticieni români întotdeauna consecvenți cu realitatea lor făcându-i mult mai cunoscuți în interiorul țării decât în exteriorul ei, ceea ce trebuie să recunosc este o dilemă. În acest aspect probabil nu sunt suficiente condițiile de interschimb, ori nu există oportunitatea de amplitudine a cunoașterii și recunoașterii, cazul mai multor artiști români. Nu vreau să fac laude de succesele lui, de care suntem deja convingși și cred că nici nu le necesită, pentru că operele lui vorbesc prin ele însele; spre exemplu cea prezentă, bine înfocată în tematică și în natura locului care ne atrage atenția așa cum susține și companierul și totodată prietenul lui, **Petru Galiș**. Are o varietate de intrări și ieșiri unde lumina și culoarea la care se adaugă frumosul cel emană sunt un puternic argument ce suscită interes artistic și definește valoarea lui artistică.

Mihai Olteanu,

Aprecierile mele la adresa lui, derivă din carisma umană și neîndoiește din valoarea lui de artist plastic. A reușit să impună acest proiect chiar dacă nu s-a desfășurat la o scară gigantică, pentru ca acea mână de artiști care au participat în

el, să poată beneficia de un spațiu adecvat pentru a se desfășura în plenitudine și recunoaștere valorică a întreprinderi și ideii fiecăruia, deci, cred că obiectivul propus să se realizeze în mare parte a fost atins.

Cât privește partea artistică, ea a adus Timișoarei, prin prezența unor valori personale, un plus de vigoare la care și creația lui Olteanu va rămâne ca un punct simbolic în centrul atenției celor care mai ieri au fost creat o distinctă opoziție unui regim totalitar. Omul și artistul, pictorul Mihai Olteanu rămâne pentru mine o amintire stăruitoare a multitudinii de culori din pădurile de la Bazoș, pentru care nu am cuvinte să-i pot mulțumi.

Caracterul româno-spaniol al acestei întâlniri a schimbat în termeni pozitivi condițiile atmosferei relaționate cu transparența și buna înțelegere, spaniolii reprezentați de un grup mai tineresc au descins aici cu un aer juvenil și emoțional într-un loc totalmente străin pentru ei, rezultând un act condițional, cum de fapt a fost și Parcul de la Bazoș și hotelul **Stejarul** unde au fost găzduiți. Au rămas plăcut impresionați de natura Timișoarei, de edificiile ei, dar și de satele prin care au trecut sau au poposit uneori, în același timp de felul în care au fost întâmpinați în Țara Banatului. Spaniolii au dorit să lase la această întâlnire din Bazoș-Timișoara, nu doar o impresie, care a fost categoric la înălțime, ci mai degrabă o speranță că se vor întâlni cu românii prezenți și în alte acazii. Nu este probabil, este cert că partea spaniolă pregătește pentru anul viitor o întâlnire mai amplă cu lumea pictoricescă din Europa, ce se va desfășura sub egida Centrului Internațional de Arte din Madrid, anul viitor, cu ocazia serbărilor Cervantine din Alcalá de Henares.

Irene García,

Cu modul ei de a fi a pus în mișcare sentimentele de apropiere între toți cei din jur făcând să dispară timiditatea, într-un cuvânt, a pus o petală de aur în corola frumoaselor amintiri. Lucrările ei picturale s-au situat în acordul natural al toamnei ce i-a oferit pe paletă

pădurea bazeșană într-o nemăsurată splendoare de care a știut să profite sintonizând valorile peisagistice, reușind să impresioneze asistența, atât cea de specialitate cât și cea publică.

Cesar Calafate,

Cu puținele posibilități materiale ce le-a avut la îndemână a dat o probă prin intermediul căreia s-a întrecut pe sine însuși. A fost o necesitate de moment prin care a demonstrat că în artă sunt și factori care influențează mult atunci când vrei să faci o bună lucrare. S-a dovedit a fi mereu preocupat de acest aspect. A lăsat în final un criteriu ca o expresie de opinie și fapte care nu mai necesitau nicio demonstrație.

Hector Delgado,

Cu experiența lui în astfel de organizări de domeniul artelor, a fost cu siguranță un bun exemplu dată fiind scurtețea timpului de care a dispus. Însă chiar și așa nu s-a despărțit de toți ceilalți până când nu a lăsat o urmă bine definită prin care a făcut să apară un relief profesional bine conturat, propriul său manifest de bune intenții, aportând în felul ăsta două lucrări cu distincte fațete, una de sculpturală și alta de pictură. Iată deci cum se validează importanța unei întâlniri, cum se face viabilă întreprinderea organizării unor astfel de schimburi, fie ele interne sau cu participare externă.

Ioan Oniciuc, După dificultăți serioase în primul moment al sosirii sale care l-au ținut câteva zile în a îngrijire medicala, impiedicand rolul de coordonator și interpret al acestui eveniment.

Acest incident a diminuat, de asemenea, posibilitatea de comunicare ce a influențat mai

ales rolul său de artist, dar acest lucru nu a fost un motiv pentru al anula și a avut forță să îndeplinească mai mult decât suficient rolul său ca ambasador al întâlnirii între Spania și România, și artistic a dezvoltat o operă de artă foarte fidelă stilului său care a unificat frumusețea peisajului cu conceptul mitologic menționând alte trei personaje în lucrările sale: **Quijote, Eminescu y Decebal**, cu ei a creat o compoziție în care aceste personaje ies din mediul atât de straniu al pădurii bazoșane, pentru a mitifica cultura Româneasca și Spaniola.

În aspectele organizatorice ale acestui eveniment a fost Dr. **Marian Gaspar** cunoscător de tot ceea ce se întâmpla, nu numai în anumite aspecte artistice dar și sociale, care a știut să atragă în mijlocul acestor talente o seamă de personalități care de o forma saul alta au dat o mare valoare de consistenta a actului prin distinsa lor prezenta ce a făcut posibil ca acest proiect sa fie aplaudat de mult public și în maniera aceasta autoritățile competente s-au compromis ca acest eveniment sa se prezinte ca o mare posibilitate intr-un viitor.

Cu siguranță în rolul acestui eveniment el a sprijinit acest proiect, un element esențial pentru care trebuie să-i mulțumim în numele tuturor celor care au Arta și Cultura ca un stil de viata.

Liliana Cadar componenta a acestei organizații cu statutul său de administrator a facut posibil ca fiecare moment sa fie programat pe drumul cel bun chiar daca având în vedere că acest lucru este , uneori, mai dificil pentru complexitatea ce se impune in a duce la îndeplinirea acestei dinamici organizative.

Cunoscătoare de taina ce lumea artistilor o au și complexitatea ce uneori rezulta, a ocupa misiunea de orientare și planificare a artistilor, ea de ceva timp și-a asumat raspunderea de a se ocupa de

acest moment responsabil pentru ca artiști, cum ar fi Mihai Olteanu, a cărui prietenie și sprijin profesional este o necesitate vitală pentru un artist ca el.

Să îndeplinească mai bine misiunea Liliana se pregătește pentru a fi într- o zi o referință bună atunci când se planifică evenimente si suport pentru cei

care au nevoie de aceste servicii.

Sper si doresc ca ea înțelege necesitatea că Arta și cultura românească trebuie sa aiba persoane implicate pentru a ajunge la bun final si recunoașterea necesara a tuturor.

Punctul culminant al acestei întâlniri a avut loc în ziua de închidere cu o mare expoziție în care s-au putut vedea lucrările prezentate de artiștii care au participat la această întâlnire dar si cateva lucrari aduse în mod expres din Spania, ale artistilor **Orlando Arias , Luis J Martinez. Luis J. Gaya** , împreună cu alti artiști locali cum a fost cazul lui **Vasile Dancu** ce au facut deliciul prezentei.

" **BAZOSUL NOU** " sa dovedit a fi o cheie pentru acest tip de întâlnire caz în care , fără îndoială, idilicul loc situat în acest spațiu a fost mai mult decât surplus pozitiv pentru fiecare dintre artiștii care au fost prezenți, a fost un mediu favorizat de peisajul ambiental și colaborarea oferita între toti, a fost un factor important în derularea evenimentelor care au avut loc în jurul acestui proiect.

Sperăm si dorim, dupa cele vazute si traite acolo sa fie in viitor o necesitate, pentru a reveni si impartasi aceasta experienta cu artisti din intreaga lume, sa aiba ca referinta aceasta enclava, un spatiu care da sens precuparilor artistice si va servi ca scop final arta si cultura romaneasca, sa recastige importanta ca punct de referinta la nivel international.

Antonio Calderon de Jesús: Critic de artă , Director „CENTIART” .